

GEÇİKMİŞ YILBAŞI YAZISI

Yeni yıla iki bayrakla girdik; bir elimizde YTL , öbüründe din! YTL anlatılırken utanç verici argümanlar kullanıldı. Sanki Türk halkında hiç zekâ kııntısı yok gibi davrandılar. Yeni yürümeye çalışan bebeğe yürüme temrini gibiydi. Herkes basit hesaplar kurarak eski lira ve yeni lirayı kıyaslıyordu.

Unutulan bir şey var, halkımız 1980 sonrası Özal ile birlikte dolar ile yaşamaya başladı; memur, işçi borcundan arta kalan kısıtlı ücretini en yakın döviz bürosundan dolara çevirir olmuştı. Her dolar yükseldiğinde garibanlarımız için için mutlu olurdu. 300 doları olan yurttaşımız kendini iyi hissedirdi. Son yıllarda dolardan başka bir deyim ya da para değeri kullanılmaz olmuştı. Netice itibarıyla YTL iyi oldu. Belki yeniden TL konuşulur hale gelir. Türk halkı az para ile sihirbaz gibi hem evini yönetti hem de dünden bugüne gelebildi. Bu halka ebleh muamelesi yapmaktan vazgeçin. Biraz ayıp oluyor; sanki çanta dolusu YTL'si var da eski para yerine onu kullanacakmış gibi yapmanın âlemi yok.

Din

Din elden gidiyor; bu yıl kara yıl oldu, din elden gidiyor... Yılbaşı gecesi TÜRKSAV Başkanı diye kerliferli bir bey, bir ulusal kanalda din elden gidiyor diye feryat figandı. TV görüntülerinde uzun boylu fesli birisi bir çanta dolusu İncil dağıtıyor, kimi yurttaşımız alıyor, kimisi de elinin tersi ile itiyordu. Bizim sayın başkanın feryadı ise efendim Almanya 'da, Fransa 'da onların dili ile basılmış Kuranıkerim dağıtılamazmış, burada niye izin veriliyor gibisinden bir yığın feryat figan. Ne yani, birinin evinde-elinde İncil olsa Hristiyan mı olacak? Bu kadar kolay mı? Bir Almanca Almanca Kuranıkerim verilse Alman Müslüman mı olur? Toplumlar, toplu savrulmalar yaşarken zaman zaman din değiştirenler mutlaka çıkar, bunlar da istisnai şeylerdir. Ama derin kuşku üretmeye gerek yok. Ne yazık ki paranoyak sıkıntı hücrelerine yayılmış!

Rahşan Ecevit

"*Din elden gidiyor*" ; nereye annem! Hangi din? Sen de mi? Mevzu bitti galiba. Bizi biz eden ulusal değerlerimizdir. Biz bir din coğrafyası değiliz, bizim de dinimiz var; her ne kadar zaman zaman didişerek, zaman zaman kutsayarak yaşasak da biz de dinli bir toplumuz, ortak değerlerimizden biri de dinimizdir. İktidardayken barışamadığınız dininizle şimdi günah çıkarma ayinleri mi düzenlemek istiyorsunuz?

Ne oluyor, hangi korku tüneline merdiven olmak istiyorsunuz? Ne olur biraz açın. Yaşlılarımıza hürmetimiz var, eskiden yaşlılarımız vasiyetlerini yazılı bırakırdı, şimdilerde bu gelenek de değişti. Bunları da mı görecektik! Tozu dumana katarak korku yaymak size mi düştü be annem!

Başbakan'a açık mektup

Geçen yazımla ilgili çeşitli tepkiler aldım. Başbakan'a yakınlığım sorgulandı. Yurttaşlık haricinde hiçbir yakınlığım yoktur. O başbakan, ben ise düz yurttaşım. İstanbul için bir şeyler yapmanın zamanı geldi diye düşünmekteyim. Cumhuriyetimizin fazileti olarak halka güveniyorum. Halkımız da onlara güven verdi, tek başına iktidar oldular.

Bunun gereği de İstanbul için yeni, yenileştirici, koruyucu, restatör çalışma başlatmalarını istiyorum, söylüyorum. Yapacakları iyi şeylerin yanında olacağımı yineliyorum, öneride bulunuyorum. Yapmalarını bekleme hakkımı kullanacağım.

Sonra da hesap sorma hakkımı kullanmayı düşünüyorum. Kısır tartışmalara girmek durumunda değilim. Bir kabızlığı, kısırlığı gidermeye çalışıyorum. Üç ay içinde 'İstanbul Kanunu' ve arkasından uygulama bekliyorum. Hiçbir gerekçeye sığınma hakları yoktur. Tuz, un, tencere, tava, mutfak ellerinde helva bekliyorum.

İstanbul bunu hak ediyor.